

THE ROOM ROOM ROOM ROOM

PHILOSOPHICAE,

Quas Spiritu Sancto Præside,

Ingenui aliquot Adolescentes Universitatis
Abredonensis Alumni, curriculum

Philosophicum emensi,

Et hac vice cum Laureâ emittendi, in Acroaterio Collegii Regii Maximo;

Ad

diem Iulij, horis pomeridianis, pro virili propugnabunt.

DAVIDE LEOCHEO ou (ntijow moderante.

Βέλτιον α χνοείν καλώς, ή μανθανείν κακώς.

ABREDONIE,
Excudebat Edwardus Rabanus, 1633.

POSITIONES NONNULLÆ

PHILOSOPHICAE,

Quas Spiritu Sancto Prafide,

Ingencialiquot Adolefcentes Universitatis
Absences et alleman curriculum

Et hac vice etan Laurea emittendi, in Acroaterio

on the second series for the second series in

Dayins Land was secured moderance

the manufaction is exercise and in which

ADZIDONAS.

Amplifs. Clarifs. & Religioso DOMINO,

D. ALEXANDRO RHÆDO,

Medicinæ Doctori Eximio, Ever-

getæ suo Colendissimo, Humanissimo, & Munificentissimo.

Salutem in DOMINO

Sempiternam

ANA & enervis flamma eff, quæ fub ipfo statim incédio deslagrans, momento citiùs, generando corrumpitur, & in auras quam citissimè resolvitur. Sincera & sine sucoresplendens Charitas, in æterna.

favilla est, ingruentibus Lethes rivulis haudquaquam obruenda; sed in axus perpete vigens, (licet fors aliquandiu cineribus adspersa, subtus latitet) tandem opportune, admoto pabulo, è silentio taciti

A 2 ignis,

6 Epist. Nuncupat.
ignis, tanquam ex ardenti fornace, impetuosissimè erumpens, ipsa, suà

Affectus cultusque erga te noster (Clarist. ac Munificentist. R H & D E) favilla est: ab accensis non ita pridèm, Communis nostra & emerira Matris Academia, faculis derivara: que discussis jam tandé Silentii cineribus; ad moto Beneficentia tua pabulo, ac molli Humanitatis tua aura leniter sussilante, in hane quam vides, sinceri Amoris slammulam opportune excrescens; in sublimem dignitatis tua Aram, in excelso pridèm erectam, intensissima celeritate contendit. Ita decet, non ardentem modò, sed celerem quoque affectum esse: presertim

dò, sed celerem quoque affectum esse: presertim qu'um per tot tantosque Cœli Terræque tractus, è longinquo dissitum te, ardentissimo desiderio salutatum properet.

Ementita adulationis (nobis sors imputanda)

ingruens suspicio, in apertum Famæ campum, & admirationis Theatrum, denuò te proferre nos yetat. Pro nobis loquantur, duplicis Panagrare a non ita pridem tibi devoti, expressissimam adhuc Echo reverberantia Almæ-parentis Academiæ Subsellia. Sat nobis laudum tuarum, quarum hodie vniversa, qua patet. Britannia satagit. Sæpiusculè deprædicataMunissicentiæ excellentia, Evergetæ molestiam subinde parere, ac tranquillioris Modestiæ sinceritatem, nunquam non disturbare solet: Nobis consultius, in ipso Æternitatis Tholo pridèm appensas, tacito potius horrore, suspicere, ac venerari laudes tuas, quam sacrilegis ma-

Epist. Nuncupas.

mibus, eastdem denuò exindè arreptas, mendos infantiz nostra stribiligine, indignè attaminare.

Quod restat, vnicè rogatum te, priusquam hinc: Academiam hanc, communem nostram Genetricem, (neceffirudine fraterna, hac in re tecum conjunctiffimi, quâ mediusfidius immane quantum gloriamur)clandestinis obtrectantium Sycophantarum fugillationibus, à recens accepto inservacions tuæ μνημόσυνω, mordicus adpetitam, & immerentibus malefuadi Livoris dia Go Xass (quibus nunquam non, velte judice, ab incunabilis perpessitia, adflicta) propemodum oppressam, septemplici, soliti favoris ac benevolentia tuz Umbone protegere non dedigneris. Boni quippè est (cujus apex tute ipse es) rerum status, diligenti examine trutinare; & iniquae Vitilitigatorum offutias, gerris Siculis vaniores, minimo minus habere. Sit licet ille grandava Matris supremus apex, REGA-LIS CORON & speciem titulumque quondam qui referebat (quem lætis, omni procul dubio ocellis tute ipse in lacteo charæ Genetricis gremio vagiens, eminentiffimis hinc inde wheevy we luxuriante, identidem conteplaras) impetuolissimo nescio quo turbine non ita pridem, pessum dirutus; ipfoque (vt aiunt) folo, ad commune, ingemiscentis Patriæ detrimentum, æquatus polo propè dixerim, acturim denuò æquandus (succurrente interim i λεήμονων vitronca liberalitate: quorum Coryphæus, exemplo & ære Reverendissimus in CHRISTO Episcopus ABREDON. cujus venerandæ Canitiei, faustissima quæque comprecamur: bonisque

THE THE PROPERTY OF THE PROPER

Bonisq, avibus, admotâ vigilantissimi Gymnasiarchæ. D.D. Les Læ I (omnijuge eruditionis Bibliothecæ ἐμψυχῶς) inspectione singulari, inchoatam
reparationem, ære & consilio suo, gnaviter non
minùs quam graviter, prout solet, indiès qui promovet) Ejusdem tamen Integritatem pristinam, &
bonæ famæ immarcessibilem Coronam, ne Livor
æmulus labefacter, ac διάδολη proscindat, ἐιλικείννως τυæ moderamen, nunquam no tibi consuetum
avertat. In cujus solius sinu, Querimonias hac de
re suas, ipsa deponens, supinam Sciolorum Sycophantiam & indemnes Gnathonum susurros, vt

necmerita, ita ne-hilum morata, Nihil vltra Rhadum poposcit, Nec potentem Amicum largiora flagitat.

Laudum tuarum ebuccinatores affidu, nexuque perenni tibi addicifimi.

ALEXANDER SPENSÆVS. STEVARTUS. ALEXANDER ARTHVRVS FORBESIVS. GEORGIVS ADAMS ONVS. CAMPBELLVS GVLLELMVS GVLIELMVS RHÆDVS. -IACOBVS LEITHÆVS. MAKINTOSSIVS - IACOBVS - IACOBVS TELLIERVS. IOANNES LILIVS.

PATRICLYS GORDONVS.
PATRICIVS VATTVS.
ROBERTVS BARCLAIVS.
ROBERTVS STRACHANVS.

THOMAS FORBESIVS.

有可可可可可可可可可可可可

LOGICAE.

THESIS I.

Nstrumentorum Logicorum wonders vera & proprie dicta, si qua est, Logica duntaxat vtentis est.

Apr. 1. Logica docens qua talis, operationum intellectualium directrix, in theoria tota est, instrumentorum logicorum in com-

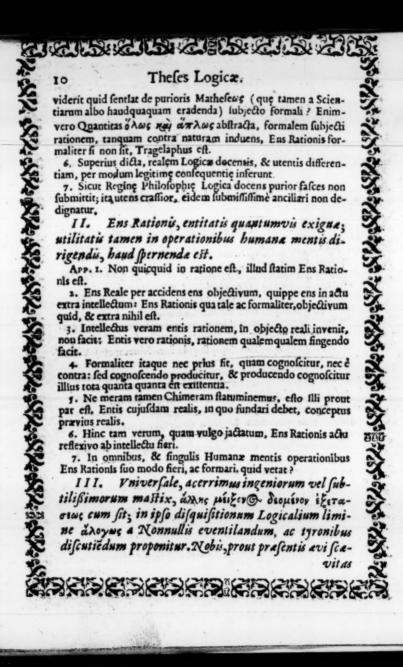
muni, naturas fimpliciter ac primario contemplando, horumque wondon propriè dictam (que fingularium duntaxat est) Vienei in folidum renunciando.

2. Per accidens verò (fi quando opercur) instrumentum plerunque in materià inadaquata (Vientis rationem induendo)

3. Quocirca, antiquitate sua celebrem consultissimorum Philosophorum opinionem, Logicam docentem Scientiam proprie dictam statuminantium, indigno Nuperorum Aristarchorum sastu, ad Scholas usque Mexicanas, patrocinante Ruvio, immeritò exulem, ipsissimo in limine erigendam denno, ac prissino candori restituendam procuravimus.

4. Eus Rationis, (fubjectum Logica adaquatum) paffiones non tantum in fuis speciebus, veras ac demonstrabiles sortitur, Adversariorum unanimi consensu: sed & ipsum qua subjecti universalis Rationem indult, affectionibus suis suo modo subjicitur: quod serio postulanti manifestissime declarabitur.

5. Ens Rationis, subjectum Scientiarum inidoneum qui regerat, eo quod objectivum quid formaliter, ac proinde reale nihil;

vitas fert, naiew duneun opere pretium.

App. 1. Ante omnem Singularium existentiam Natura secundum effentiam vere Vniversalis est: unitatem enim formalem, & aptitudinem existendi in multis seotsim sibi vendicat.

2. Natura universalis ante Singularia habens essentiam, & potessate existens, nec creata, nec increata, ipsa tamen non-crea-

ta eft.

でなるなが、父父ななななななななななななななななななななな

3. Natura universalis ante existentiam Singularium, nec potentialiter tantum, nec propriè actualiter ens est: est tamen actu ens.

4. Natura universalis, pront în suis singularibus existit, semotă omni intellectus operatione, fundamentaliter, et a parte rei,

universalis eft.

5. Semota omni intellectus possibilis negociatione, Petrus et Paulus, magis inter se conveniunt, quam Petrus et Bucephalus: convenientia verò hæc in Natura universali si non sit, unde quæso est?

6. Natura humana, licet reverà numero multiplex, in quantum acu in multis, secundum se tamen una est unitate specifica

& in se, ipsa indivisa.

7. Natura humana Petri pro ut în Petro, ita Petro propria est, ut ratione Petri incommunicabilis, adeoque singularis sit: eadem verò que in Petro, at non qua in Petro, secundum se spectata, communicabilis adeoque verè universalis est.

IIII. Pradicabilia solis pradicandi modis dif-

ferre tam verum, quam vulgo jactatum,

App. 1. Sola igitur distinctio subjectorum, distinctionem Przdicabilium formalem non infert.

2. De ratione Differentiz cujuflibet, ut fic, prædicari in quali effentiali est.

3. Quod subjecta Differentiz specie vel numero differant, Differentiz ut sie, prorsus Accidentarium.

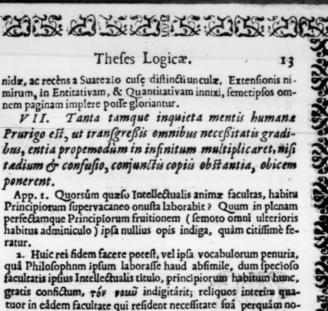
4. An igitur Differentia generica, & specifica (idem de Proprio, & Accidente judicandum) Porphyrianorum Prædicabi-

lium numerum adaugeant judicent cordati.

V. Quinarium Vniversalium numerum parce
nimium imminutum eunt Neotericorum nonnulli,

B 2 dum

na ense en en en en en Thefes Logicæ. 43 dum posteriorem illam Pradicabilium Porphyrianorum triada, canicie sua perquam venerabilem, e florente universalium albo, immerito expunctum eunt. App. 1. Differentia, Proprium, & Accidens commune, Subjectis suis legitime accommodata, universalitatem suam sibimet ipfis peculiarem, a neutro reliquorum mutuatitiam agnoscunt. 2. Vnum idemque diversorum subjectorum respectu, variorum Prædicabilium rationem inbinde induere, rationi non incongruum. 3. Infignis subjectorum varietas, summam Interpretibus hallucinationem circa peculiarem Differentia, Proprii, & Accidentis universalitatem peperit. 4. Differentia generica respectu subjecti sui immediati Vniverfale non eft. 5. Differentia generica respectu subjectorum mediatorum, sub formali ratione Differentiz, Vniverfale tertium prædicabile eft. 6. Differentia generica respectu particularium Individuorum directe sub se comprehensorum, species vera pradicabilis est. VI. Quorsum tanta Entium Realium citrà necesfitatem multiplicatio? cum Quantitatis rationem formalem (quamcunque ponat Peripateticorum perspicacitas) Substantia corporea ex fe babeat, vi imrinfeca natura sua debita. App. 1. Partium substantialium extensionem realem, carundemque distinctionem juxta ac situationem, cum respectu ad partes loci, substantia corporea ex se habet. s. Perperam inde Meryotages hac in re vere avuotasas, ad impium illud Transfubstantiationis Bonaugua suffulciendum, DEVM Opt. Max. in Euchariffia, Quantitatem a Substantia panis & vini realitèr separare, ac separaram seorsim conservare, inferunt. 3. Nugas agunt qui Substantiam corpoream, seclusa per potontiam divinam Quantitate, ex se indivisibilem ejusdemque partes corporeas, in certum loci punctum, deinceps confluere som-. Nec minus inextricabili labyrintho se involvunt, qui evanidx,

nando. 3. Illud Philosophi, quod tandem ibidem 5. 8. longa pramisa verborum pompa, quasi per modum consequentia infert. (West sous der ein Tav agxav, &c.) cum debita animad. versione si accipiatur, pramissam thesin non tantum non enervat; fed eandem potius a veritate non abhorrentem, in integritate

biles, genuinis suis nominibus, a pposite, prout par est, ador-

Ina conservat,

VII.

ponerent.

4. Sicut difficultas in potentia, circa objectum cognoscendum, causat habitum in eadem, pari ratione facilitas in ejusdem perceptione, habitum omnem a potentia tanquam inutilem profii-

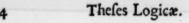
gat .

CHANGE WAS AND THE CONTRACTOR OF THE CONTRACTOR

5. Difficultatis ne tantillum quidem, in Principiorum apprehensione, ac cognitione, vel Bubulcus experitur, oblatis id genus Principiis (Omne totum majus est sua parte: De quavis re vera est affirmatio vel negatio, &c.) Cujus rei argumento esse potest, plenarius ejusdem assensus, cognitionem principiorum praviam quam celerrime consequens.

፠፠፠፠፠፠፠፠፠፠፠፠

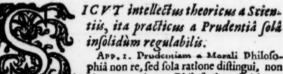
6. Heic Philosopho Nuntium mittere non gravamur, qui non

ad utilitatem, sed ad ay yiroias potius suam oftentandam, tanto labore, in graphicam habitus Intellectualis descriptionem Pofter. a. ult, incubuerit,

THESES MORALES.

THESIS

App. I. Prudemiam a Morali Philofophia non re, sed sola ratione distingui, non abs re proclamat Philosophus Ethic. 6. 8: Qua quidem ut ratione subjecti, Intellectualis, ita ratione ob-

jecti. Moralis legitime indigitari confuevit.

3. Identitas utriusque realis, identitatem Subjecti sua sponte infert: quorsum ergo (inter omnes-unus, rem acu tetigissie propemodum qui videtur) tanta periphrasi Picolomineus in Subje-Ao Moralis Philosophia erigendo ? cum vel ipso doctore ac ductore Philosopho me erde zouera mann, appolitisimum ejusdem subjectum statui, & possit & debeat.

3. Prudentia nedùm necessitate, sed & nobilitate sua Sapientiz habitui longe anteferenda: quicquid in contrarium, luxuriosa Metaphylicorum aubadna, ad imperatoriam Sapientie Maje-

flatem fuffulciendam.

4. Quum nulla electio naturaliter recta effe possit, nisi recto Prudentie dictamini concors sit: omnino evanidam, ac fucatam virtutem arbitramur (ne moralis quidem titulo honestandam)

cujus dire Arix Prudentia non est: an ergo virtus vel perfectissima Prudentia anteserenda, solido Prudentis judicio remittimus?

5. Prudentia, ita tota, formaliter, & ultimatè in praxi est, ut theoriam tamen suam praviam (sine qua mera α Φροσων) ad sui integritatem postulet: theoriam autem hanc ipsa prudentis σωνοίος ο αγχινοίος coarguit.

6. Principia & media aliena prorfus: hae Nature indulgenti, illa doctrina & discipline opitulanti debita: ejusdem complementum tantum nostrum est, nostro labore (concurrentibus usu

& experienia) ad umbilicum quafi perductum.

II. Veterum periphrasis illa (& παντω εφίεται) ab ipso licet Philosopho plurimum celebrata, ut nec Summi boni, ita nec Boni in genere definitionem essentialem spirat.

App. 1. Ratio Tayabs formalis (fi qua inveniri possit) in

convenientià potius, quam in appetibilitate ponenda est.

2. Appetibilitas qua talis, bono extrinsecum quid, eoque posterius: ideo enim quidpiam appetibile in quantum bonum, non e contra est.

III. Stupendam Felicitatis moralis delineationem, divino prope discrim penicillo, Ethic. 1.7. a Philosopho exertissime expressam, miramur Philoso-

phi, approbamus Theologi.

Append, 1. Felicitas moralis tantum abest, supernaturali adversetur, ut ei potius acquirenda adminicula sua exhibeat: quamvis non ignorem, ineffabili DEI misericordia, in cruce pendentem cum DOMINO nostro Latronem, felicitate supernaturali (cùm ne moralis vel tantillum ex suo habuisset) donatum suisse.

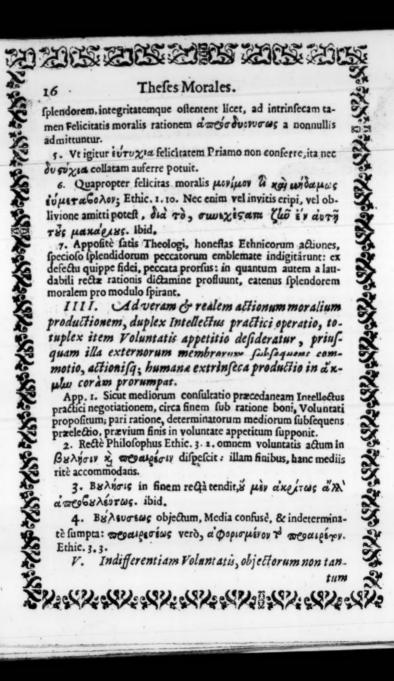
2. Felicitatis practica fundamentum, Virtus in habitu: ejufdem verò complementum effentiale es To Rad' a gerlu eveg-

yeia eft.

いなど言えなかななななななななななななな

3. Ergo interna tranquillioris animi dona duntaxat, intrinfecam Felicitatis moralis effentiam infolidum complent.

4. Fortunz, Natureque evanida bona quod attinet, Felicis
C 2 fplendor

tum, sed & actuum circa eadem, varietas, variam subinde & instabilem reddit.

App. 1. Voluntas non tantum ad Bonum in genere, sed ad Summum etiam bonum ita semper determinatur, ut nec malum miseriamve, libertate Contratietatis, nec, non bonum, libertate Contradictionis, appetere possit.

2. Voluntas, ratione actionis, quà in Bonum, Summumque bonum rectà tendit, indifferentiam Contrarietatis licet non habeat, libertatem tamen Contradictionis, in actione vel elicienda, vel pro tune suspendenda, summam sortitur.

3. Voluntas ratione Bonorum particularium, Indifferentiam omnimodam, fibi naturaliter infitam vendicat, tum ex parte obje-Rorum, tum ex parte actuum.

VI. Innatam Liberi Arbitrii unov neu xonov nemo licet non habeat adultus: reconditam tamenejus dem naturam, à profundissimà difficultatis voragine antlare, à Philosophorum Classicis subinde tentatum quidem, à paucis tamen reapse, sufficienter quod sciam, prastitum.

App. 1. Liberum arbitrium formaliter, nec habitus, nec actus, fed libera Animæ tationalis potentia est: non illa tamen universalis, ex Intellectu & Voluntate constata: nectum illa media, sibi per participationem, ab Alberto temerè consicta, sive per negationem, Alensis patrocinio quondam celebris.

ないないないないない。というないないないないないないないないないない。

2. Liberum à Voluntate Arbitrium qui tollit, ipsammet Voluntatis facultatem si non prorsus destruit, eandem saltem temerè imminutum it. Realiter itaque ab ipsa voluntate non dissinguirur, formaliter verò ab eadem, toto Coelo.

3. Libetum ergo arbitrium ipfamet voluntas est; non illa tamen absolute sumpta, sed determinato suo objecto (mediis viz, de quibus haberi potest consultatio & electio) duntaxat limitata.

VII. Appetitus nullus Animalis, facultatem cognoscentem in supposito non supponit: quidni ergo Intellectui practico subordinanda volumas, quo si non jugiter regi, dirigi saltem & possit & debeat?

App. 1.

App. r. Vltimum Intellectus practici dicamen, quantumvis absolutissimum, Voluntatem ad actum statim eliciendum uon necessitat: Voluntas quippe suorum actuum domina cum sit, per instam illam suam quam habet Exercitii libertatem, ad certum tempus actum suum suspendere, & consequenter libertatem sibi conjunctissimam sartam tectam conservare potest.

2. Voluntas ex se cæca licet sit, & ultimo Intellectus practici judicio subordinata, non omni tamen imperio prorsus destituta; intellectum quippe reverberando, quoad actus exercitium movet, nonnunquam etiam ab intelligendo eundem cohibet, & ad lubitum, in aliorum objectorum novam subinde theoriam traducit.

tanta ramque areta utriulque necessitudo fororia est.

VIII. Inordinato prava pertinacia appetitu in transversum rapiuntur, qui universos Virtutum moralium habitus, Appetitui sensitivo vt subjecto amandant: Voluntatem interea (ab ipsa nativitate ad malum non minus qua propendet) virtutibus moralibus in vniversum privando.

App. 1. Quod facultati Intellectiva ab incunabilis cacutienti conceditus, ut claritas deinceps speculando, abstrusas rerum naturas rimetur: quidni etiam vna cademque manu (prout liberales decet) id ipsium Voluntati. (letisero naturalis mali toxico infecta) deinceps ut esigniur, dirigatusque concedendum?

2. Vt recuficetur exorbitans recalcitrantis Voluntatis appetitio; Peripateticorum nuda charitas non fufficit: fi enim facultati Intellectiva ut illuminetur (ex-quorundam calculo) habitus numero quinque, quidni etiam Voluntati naturaliter non minùs effreni, ut dirigatur, habitus quinquies quinque & ultrà, adscribendi?

3. Quamvis Virtus moralis, exorbitantes Appetitus sensitivi Passiones in archum mediocritatis gyrum cogat, exindè tamen temerè non concludendum; virtutum moralium domicilium ra wabi esse concludendum; virtutum moralium domicilium ra wabi esse concludendum; virtutum moralium domicilium ra wabi esse concludendum; virtutum moralium Berturbationum formam esse. Scilicet? an (cum potentissimus Britannie Monarcha Carolys, ad Londinum, vel Edinam residens, rebelles ad borealem Scotiz plagam habitantes, authoritate sua domat) an inquam exindè inferendum Carolym ipsum ab boream interim residere? nec alibi-residendo, obstinatam-rebellium insolentiam cohibere posse.

THESES

and a special participation of the special pa

K REEN REEN RE

THESES

PHYSIC Æ.

THESTS I.

Vbtili Ariadnes filo illi opus, qui inextricabilem Physiologia labyrinthum Materiam prima panitiùs investig atu it: nè in ipso limine, extrema difficultatis quasi Minotauro oppressus, fædè succumbat: quam si fas graphice ad-

ambrare, vel omnia, vel nibil, propemodum dixerim.

App. 1. Immensa Materiz primz capacitae sindlemque

actualis in rebus omnibus physicis presentia, candem pro-

2. Materia prima. non ens actu, nec esmen actus, ens tantum potentià com fit; quidni ergo propemodum nihil.

3. Potentia Materie primz pura licet fit, mera tamen non est: ex acu quippe suo & potentia conflatum quiddam: nec tamen propterea Compositum physicum.

II. Quantum Compositum physicum Materia,

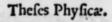
App. 1. An ergo Forma materialis magis Natura? quantumvis ipla, præter actualem Compoliti consummationem sarudus distinguat.

a. Quòd corpora naturalia fint talia, id a Materla & Forma promifcue babent: prærogativa autem (fi qua est) Materiæ insolidùm attribuenda.

3. Dependentia Forme materialis a Materia in effe, & fieri, palmam hac in re, Materia, non abs re defert.

D 1

4. Forma

4. Forma materialis, in potentia Materie quafi consopita delitescens, essentiam suam qualemqualem Materia tanquam Matri, existentiam verò Efficienti ut Patri in vniversum debet.

5. Quidni ergo ex prædictis, Principia ex aliis suo modo fieri

poffe, concludendum.

III. Nisi naturalis rerum Generatio obstaret; Privationem non tantum omni realitate, sed & omni prorsus Principij titulo merito, privassem.

App. 1. Privatio per se non ens, ens tantum per accidens; si non rei gente, bene tamen Generationis ipsius Principium statuitur; prasertim quum quod generandum est, non sit, adeoque Ge-

neratio a non effe ad effe mutatio fit.

2. Hallucinantur, qui Privationem cum ipfamet Materiz Potentia communite etfi enim nonnihil habeat quo cu illa conveniat: in hoc tamé ab ea differt, quod adventante forma funditus pereat, vniversali interim Materiz prima potentia, salva permanente.

IIII. Quod vulgo in Physicorum mee mal mal mi jaciari solet, Motum a Philosopho accuratissime expressum, demonstrabilem Corporis Naturalis affectionem esse, à verisate sminane quantum abhorret.

App. 1. Aristoteles Motum quoad actum sedulo dum pensitat, in Mobilitatem (cujus solius est diers demonstrari) ecolos om-

ni proculdubio defixos habet.

2. Morus actualis, corpori in potentia ad Formam, effe quoddam actuale tribuit; ac non qua corpori, sed quà in potentia ad For-

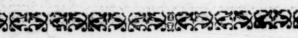
mam Corpus.

3. Subjectum Motus rò ev xun tixer cum fit, illud idem, hoc ut fit, actu & potestate esse, necesse est: actu, in quantum suppositum physicum; potestate, quà in sluxu ad ultimum forma introducenda gradum.

4. Subjectum motus duna per effe dicitur, non ad Motum

introducendam .

5. Omnis portio Motus fucceffivi, Motus est, in fuas etiam partes non

はなっては、大学のでは、

tes non minus divisibilis: quidni ergo motus suapte natura, Continuum quid?

V. Generationis substantialis, & Alterationis solennis concursus, omnimodam, in peculiaribus harum Mutationibus, uniformitatem non infert.

App. 1. Forma lubitantialis indivisibilitas, Generationem

Substantialem, Mutationem mere momentaneam facie.

2. Cum refistentia Mobilis, moram que in alteratione esse solet, sole causet: quide an Generatio substantialis Motus successives cujus subjectum Mobile, refistentia prorsus expers: refistentia quippe omnis aut a contrario, aut ab indispositione Mobilis, sieri
folet, quorum neutrum in Materia, proximo Generationis substan-

tialis subjecto est.

るながれないない。これが言なないないないないないないない。

VI. Quorsum tanta, ad Loci Immobilitatem adftruendam, inanium limitationum juxtà ac o xeoruv pompa? cum semotă ulteriori curiositate, Superficies corporis ambientis (qua Locați Locus) nunquam non immota maneat: licet ipsum, in jugi Motu Locatum perennet.

App. 1 Das Gara illam Scoti Aquivalentiam, Loci Immobilitas non tantum non fulcitur, sed ejuldem etiam Mobilitas, junctis

manibus, rectà infertur.

2. Æquivalentiæ huic propemodum æquivalet illud inane Thomæ Commentum; quo (dum Loci Immobilitatem in exerci ad cardinalia Mondi puncta ponit) omnem femetipfum punctum tulisse, falso gloriatur.

3. Inflitutum Philosophi prorsus ignorant, qui Immobilitatem hanc Loco maxime appropriatam, solis duntaxat Elementorum

Locis accommodant.

VII. Quamvis Immateriale necessariò Incorruptibile, contrarium tamen à Physicorum Scholis, meritò eliminandum.

App. 1. Quamvis Materia, radix Corruptibilitatis, non omne tamen materiatum, corruptibile.

2. Sola

fummationem, distinct arum actionum trius, perquam requiritur: Prima, solertis Natura est; idonea corporis membra (temporis ad id requisiti successu) formancia. Secunda, DEI Opt. Max. est, Animam bumanam, integram, simplicem illam quidem, ac numero duntaxat unam, ex nullo praexistente, in instanti creantis. Tertia demum, externi Generamis est, quà Anima jam producta, varissque operandi virtutibus sufficienter instructa (per concursum DEI generalem, mediante Virtute seminali ut instrumento) Corpori hypostaticè unitur: unde tandem υφις ενωνίου illud μικρονόσμος άνθεωπος, solertic Natura miraculum, emergit.

App. s. Hinc tam verum, Hominem generare hominem, quam

necessarium, hominis animam, ex traduce non esse.

dhabababababbi

METAPHYSICAL

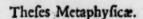
THESTS I.

Olennis Scientiarum realium Subordinatio, formalem earundem Subalternationem non infert.

App. 1. Prima Philosophia qua talts, de omni quidem Ente reali ex professo, at non de singulis omnium Entium rationibus, pariter differit: ita enim reliquas Scientias

ad ocium prorsus suspenderet. La cuim renquas Scientias

2. Entium particularium, proprias rationes sub peculiari ejusdem abstractione comprehensas, Prima Philosophia qua talis verè speculatur.

III. Quorsum in Scientiarum realium albo tanquam nuecolan erecta Metaphysica? si proprietates ac

principia a su o subjecto diversa, non habeat.

App. 1. Vnum, Verum, Bonum (eminens illa attributorum Entis vt fic, triga) a parte rei ab ipso licet Ente non distincta, ipsa tamen qua talia, conceptum quendam formalem qui non sit in ipso Ente vt sic, formaliter includunt.

2. Enti qua ens, repugnant reales ac positiva proprietates a natura rei ab ipso distincte: secus de ente qua tale ens judicandum.

3. In Demonstrationibus scientialibus non semper requiritur proprietatis demonstranda causa rigide sic dicta, sed sufficit non-nunquam conceptus prior causalitate vestitus.

4 Ens vt fic, Vnum, Verum, Bonum est, semota omni Intellectus possibilis negotiatione. Attributa itaque hae de formali

Entia rationis non dicunt.

5. Paffiones Entis ve ilc, fi non superaddunt, dicunt saltem de formali, vel negationem vel denominationem sumptam per habitudinem ad aliquod extrinsecum,

III. Ante actualem Munas creationem, extra DEVM, reale nihil: quod onim a DEO non factum,

vel DEVS ipfe, vel nihil est.

App. 1. Blafohemum Hendrici Commentum, ipfas rerum creatary effentias, ante actualem Creatoris efficientiam non minus quam Icientiam, effe quoddam reale, eternum, improductum, independens habuisse; famores Scholastici, junctis copiis, a Metaphysicorum castris, non immeritò eliminandum, pridèm procuraverunt.

2. Ad terminandam DEI Opt. Max. cognitionem, realis objectorum actualitas ante creationem non requiritur: sufficit enim esse potentiale; quod tamen interim, simpliciter nihil, non po-

nimus,

FINIS.

